

ORDONANȚA nr. 121 din 28 august 1998

privind răspunderea materială a militarilor

EMITENT • **GUVERNUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 328 din 29 august 1998**

Data intrării în vigoare 27-11-1998

Formă consolidată valabilă la data 30-05-2016

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 30-05-2016 până la data de 06-02-2023

Notă CTCE

Forma consolidată a **ORDONANȚEI nr. 121 din 28 august 1998**, publicate în Monitorul Oficial nr. 328 din 29 august 1998, la data de 30 Mai 2016 este realizată prin includerea modificărilor și completărilor aduse de: **DECIZIA nr. 34 din 9 februarie 2016**.

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat informării utilizatorilor.

În temeiul prevederilor **art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României**, precum și ale **art. 1 pct. 7 lit. f) din Legea nr. 148/1998** privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

Militarii sunt obligați să apere patrimoniul forțelor armate ale României.

Articolul 2

Răspunderea materială este angajată, în condițiile prezentei ordonanțe, pentru pagubele în legătura cu formarea, administrarea și gestionarea resurselor financiare și materiale, provocate de militari din vina acestora și în legătura cu îndeplinirea serviciului militar sau a atribuțiilor de serviciu în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Protecție și Paza, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Ministerului Justiției.

Articolul 3

Militarii răspund material, indiferent dacă, după producerea pagubei, mai au sau nu calitatea de militar.

Articolul 4

Răspunderea materială este angajată atât pentru militarii care au fost însărcinați legal cu atribuții privind formarea, administrarea și gestionarea resurselor financiare și materiale, cât și pentru cei care le-au îndeplinit numai în fapt.

Articolul 5

Militarii răspund material pentru pagubele produse, din vina lor și în legătura cu îndeplinirea serviciului militar, terțelor persoane fizice sau juridice, la a căror reparare a fost obligată instituția publică de care aceștia aparțin.

Articolul 6

(1) Militarii nu răspund material:

- a) pentru pierderile inerente produse în executarea misiunilor ori în procesul pregătirii pentru luptă, în activitățile de producție și gospodărești, care se încadrează în limitele prevăzute de dispozițiile legale în vigoare;
- b) pentru pagubele produse din cauze care nu puteau fi prevăzute și înlăturate;
- c) pentru pagubele generate de riscul normal al serviciului sau de forță majoră;
- d) pentru pagubele produse în executarea ordinului comandantului sau șefului unității, caz în care răspunderea materială revine acestuia.

(2) Se exceptează de la prevederile **lit. d)** militarii care, având posibilitatea de a înlătura parțial sau total urmările păgubitoare ale ordinului primit, nu au raportat în scris, în termen de 24 de ore de la înapoierea din misiune și nu au luat, din neglijența sau rea-credința, măsuri pentru evitarea pagubei, cazuri în care răspund împreună cu comandantul sau cu șefii unităților.

Articolul 7

Prin termenul militari, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege: militari în termen, militari cu termen redus, rezerviști concentrați sau mobilizați, elevi și studenți ai instituțiilor militare de învățământ, militari angajați pe baza de contract și cadre militare.

Articolul 8

(1) Prin pregătire de luptă în cadrul Ministerului de Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Protecție și Paza, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Ministerului Justiției, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege și activitățile de serviciu operative.

(2) Conducătorii instituțiilor publice prevăzute la [alin. \(1\)](#) vor stabili prin ordin misiunile și atribuțiile de serviciu care sunt considerate operative.

Articolul 9

Prevederile prezentei ordonanțe se aplica și militarilor aflați în misiune în afară granițelor țării, precum și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la [art. 2](#).

Articolul 10

Valorile pentru care se stabilește răspunderea potrivit prezentei ordonanțe sunt cele aflate în proprietatea, administrarea, folosința sau deținerea, chiar temporară, a instituțiilor publice prevăzute la [art. 2](#).

Capitolul II

Răspunderea materială

Articolul 11

(1) În stabilirea răspunderii materiale conform prezentei ordonanțe, prejudiciul ce trebuie reparat nu cuprinde foloasele nerealizate de instituția publică păgubită.

(2) Pentru paguba produsă printr-o faptă ce constituie infracțiune, răspunderea se stabilește de instanțele judecătorești, potrivit legii penale.

Articolul 12

Răspunderea materială a militarilor este angajată în cazul producerii unor pagube, după cum urmează:

A. În sarcina gestionarilor, pentru pagubele produse de aceștia în propria gestiune, sau:

a) când, potrivit dispozițiilor legale, atribuțiile au fost exercitate de un delegat al lor sau de o comisie și se constata o paguba, dacă nu se face dovada că aceasta s-a produs în absența gestionarului;

b) când au primit bunuri în cantități mai mici decât cele înscrise în documentele însoțitoare sau cu vicii aparente, fără să fi întocmit proces-verbal de constatare;

c) când nu au solicitat, în scris, asistență tehnică de specialitate la primirea bunurilor, deși aceasta era necesară.

B. În sarcina militarilor, pentru pagubele produse atunci când primesc, transporta, păstrează și eliberează bunuri materiale și valori, fără a avea calitatea de gestionari în înțelesul legii.

C. În sarcina comandanților sau șefilor unităților, când:

a) nu au asigurat gestionarilor, la solicitarea în scris a acestora, în cazurile prevăzute de lege, asistență tehnică de specialitate la primirea, transportul, depozitarea, inventarierea și distribuirea bunurilor materiale și a altor valori;

b) nu au luat măsurile necesare pentru remedierea deficiențelor sesizate în scris de către gestionari;

c) s-au substituit gestionarilor în exercitarea atribuțiilor acestora;

d) au dat gestionarilor sau altor militari care răspund de bunuri materiale ordine ilegale sau greșite care au condus la producerea de pagube;

e) au rezultat pagube, ca urmare a nevalorificării drepturilor la despăgubiri pentru cauzarea de prejudicii;

f) pagubele au rezultat din neurmărirea unor sume cuvenite din orice cauza și pentru care exista titlu executoriu;

g) nu au luat măsuri de siguranță necesare pentru păstrarea în bune condiții a bunurilor materiale și a altor valori.

D. În sarcina autorului faptei, când pagubele sunt produse în alte situații decât cele prevăzute la [art. 6 alin. \(1\)](#).

E. În sarcina persoanei vinovate, dacă fapta prin care paguba a fost pricinuită constituie infracțiune.

Articolul 13

(1) Pentru pagubele produse unității militare în procesul pregătirii pentru luptă, militarii răspund material, în limita a trei solde lunare nete, calculate la data constatării pagubei.

(2) Partea din paguba care depășește cuantumul imputabil prevăzut la [alin. \(1\)](#) se scade din evidenta contabilă a unității militare păgubite.

Articolul 14

(1) Membrii formațiunilor de protecție civilă, precum și comandanții formațiunilor de pregătire premilitară a tineretului pentru apărare răspund material, în limita a trei salarii medii pe economie, pentru pagubele produse asupra materialelor aflate în patrimoniul Ministerului Apărării Naționale, date în folosință pentru instruire și pentru îndeplinirea misiunilor ordonate.

(2) Salariul mediu pe economie ce se va lua în calcul la stabilirea răspunderii materiale este cel realizat în luna în care s-a constatat paguba.

(3) Partea din paguba care depășește cuantumul imputabil prevăzut la [alin. \(1\)](#) se scade din evidenta contabilă a unității militare.

Articolul 15

(1) Dacă paguba a fost cauzată de mai mulți militari, răspunderea materială a fiecăruia se stabilește ținându-se seama de măsura în care a contribuit la producerea ei.

(2) Când nu se poate determina în ce măsura a contribuit fiecare la producerea pagubei, răspunderea materială a militarilor implicați se stabilește proporțional cu solda netă de la data constatării pagubei.

(3) În gestiunile în care manipularea bunurilor se face în colectiv sau în schimburi succesive, fără predarea gestiunii între schimburi, răspunderea materială se stabilește proporțional cu timpul lucrat de fiecare gestionar de la ultima inventariere a bunurilor.

Articolul 16

Pagubele produse de militarii în termen, militarii cu termen redus, elevii și studenții instituțiilor militare de învățământ și de elevii liceelor militare, prin pierderea și degradarea bunurilor, ca urmare a folosirii lor în procesul pregătirii pentru luptă sau în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pot fi date la scădere din evidenta contabila de comandantul sau șeful eșalonului superior al unității păgubite, dacă acesta apreciază, după o temeinică cercetare, că nu este cazul să se stabilească răspunderea materială. În aceasta situație dispune sau, după caz, propune să fie scăzute din evidenta contabila a unității.

Articolul 17

În situația în care cheltuielile de cercetare, de stabilire a răspunderii materiale și de recuperare a pagubelor produse de persoanele prevăzute la [art. 16](#) depășesc cuantumul pagubei efective, aceasta se scade din evidenta contabila a unității.

Articolul 18

Competența pentru aprobarea scăderii din evidenta contabila a pagubelor produse în condițiile [art. 6 alin. \(1\) lit. a\)](#), [b\)](#) și [c\)](#), ale [art. 13 alin. \(2\)](#), [art. 14 alin. \(3\)](#), [art. 16](#) și ale [17](#) se stabilesc prin instrucțiuni aprobate de conducătorii instituțiilor publice prevăzute la [art. 2](#).

Articolul 19

În cazul constatării insolvabilității autorului direct al prejudiciului, răspund, în limita valorii pagubei de recuperat, militarii vinovați de:

- a) nerespectarea prevederilor legale privind angajarea sau numirea în funcția de gestionar, precum și de neconstituire a garanțiilor de către gestionari;
- b) neluarea măsurilor de înlocuire a gestionarilor sau a persoanelor care gestionează bunuri materiale, fără a fi gestionari în înțelesul legii, deși li s-a adus la cunoștință, în scris și motivat, că nu își îndeplinesc atribuțiile în mod corespunzător;
- c) neefectuarea inventarierilor la termenele și în condițiile legii, dacă prin aceasta s-ar fi putut evita producerea pagubei;
- d) neluarea sau luarea cu întârziere a măsurilor de recuperare a pagubelor, prin constituirea ca parte civilă, neemiterea deciziei de imputare sau a altor măsuri asiguratorii;
- e) nerespectarea oricărei atribuții de serviciu, dacă, fără încălcarea acesteia, paguba nu s-ar fi produs.

Articolul 20

(1) Militarii care au încasat sume nedatorate sunt obligați să le restituie; dacă au primit bunuri care nu li se datorau și care nu mai pot fi restituite în natura sau le-au fost prestate servicii la care nu erau îndreptățiți, sunt obligați să plătească contravaloarea lor, calculată în condițiile legii.

(2) Contravaloarea bunurilor distribuite peste drepturile legale militarilor în termen, elevilor liceelor militare, elevilor și studenților militari, precum și minorilor din centrele de reeducare, arestațiilor preventiv și condamnaților se recuperează de la cei din vina cărora s-a produs paguba.

Articolul 21

(1) Instituțiile publice prevăzute la [art. 2](#) sunt obligate să îi despăgubească pe militarii care au suferit din culpa unității un prejudiciu material în timpul îndeplinirii obligațiilor militare și în legătura cu acestea.

(2) În cazul decesului militarului căruia i se cuvin despăgubiri, acestea vor fi acordate urmașilor legali.

(3) Sumele plătite ca despăgubiri se vor recupera de la persoanele vinovate de producerea pagubei, în condițiile prezentei ordonanțe.

Capitolul III

Stabilirea și recuperarea pagubelor

Articolul 22

(1) Comandantul sau șeful unității care a constatat sau a luat cunoștința de producerea unei pagube dispune, în scris, de îndată, efectuarea cercetării administrative.

(2) Cercetarea prevăzută la [alin. \(1\)](#) se face de către comisia de cercetare administrativă din unitatea în care s-a produs paguba sau de la eșaloanele superioare ori de organele de control specializate.

Articolul 23

- (1) Termenul pentru efectuarea cercetării administrative și înregistrarea actului de cercetare este de cel mult 60 de zile de la data când comandantul sau șeful unității a constatat sau a luat cunoștința de producerea pagubei.
- (2) Pentru motive temeinic justificate, la cerere, comandantul sau șeful eșalonului superior poate prelungi acest termen cu cel mult 60 de zile, prin ordin scris.
- (3) În toate situațiile, cercetarea împrejurărilor în care s-a produs paguba se face cu chemarea și ascultarea celor în cauză, pentru explicații scrise și prezentarea de probe în apărare.

Articolul 24

- (1) Răspunderea materială a militarilor pentru pagubele produse instituțiilor publice prevăzute la [art. 2](#) poate fi stabilită numai în cazul în care acestea au fost constatate în cel mult 3 ani de la data producerii lor.
- (2) Obligarea la restituirea sumelor încasate fără drept, a contravalorii bunurilor ori serviciilor nedatorate, se poate face numai în cazurile în care paguba a fost constatată în cel mult un an de la data primirii sumelor sau bunurilor ori de când au beneficiat de serviciile nedatorate. În cazul constatării pagubei după un an de la data primirii sumelor sau bunurilor ori a beneficiarii de serviciile nedatorate, dar nu mai târziu de 3 ani de la aceasta data, răspunderea materială se va stabili în sarcina celor din vina cărora s-a produs paguba.
- (3) Când persoanele prevăzute la [art. 20 alin. \(1\)](#) sunt cadre militare, militari angajați pe baza de contract sau salariați civili și nu au fost de buna-credință, ele vor fi obligate la restituirea sumelor sau la plata contravalorii bunurilor ori a serviciilor nedatorate, dacă paguba a fost constatată în cel mult 3 ani de la data primirii sumelor, bunurilor ori a prestării serviciilor nedatorate.
- (4) Termenele prevăzute de prezentul articol sunt termene de decădere.

Articolul 25

- (1) Obligarea la plata despăgubirilor pentru pagubele produse sau a contravalorii bunurilor și serviciilor nedatorate, precum și obligarea la restituirea sumelor încasate fără drept se face prin decizie de imputare.
- (2) Decizia de imputare se emite de către comandantul sau șeful unității a carei comisie a efectuat cercetarea administrativă și constituie titlu executoriu.
- (3) În situațiile prevăzute la [alin. \(1\)](#), când în cauză este comandantul sau șeful unității, singur sau împreună cu alte persoane, decizia de imputare se emite de comandantul sau șeful eșalonului superior.
- (4) Decizia de imputare se emite în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării procesului-verbal de cercetare administrativă la organul competent s-o emită și se comunica în termen de cel mult 15 zile celui obligat la plata.
- (5) Decizia de imputare va fi temeinic motivată și va cuprinde obligatoriu termenul în care poate fi contestată și organul competent în soluționarea contestației.
- (6) Proba temeiniciei și legalității deciziei de imputare trebuie efectuată de unitatea al carei comandant sau șef a emis-o.

Articolul 26

Acoperirea pagubelor, precum și restituirea sumelor sau plata contravalorii bunurilor ce nu mai pot fi restituite în natura ori a serviciilor nedatorate, recunoscute, se fac prin angajament de plată, în scris, al celui în cauză. În acest caz angajamentul de plată constituie titlu executoriu de la data semnării acestuia.

Articolul 27

- (1) Sumele stabilite pentru acoperirea pagubelor produse instituțiilor publice prevăzute la [art. 2](#) se rețin în rate lunare din solda sau salariu ori din alte drepturi bănești ale celor în cauză, în condițiile legii, începând cu prima solda sau salariu al acestora, de la data comunicării titlului executoriu.
- (2) Ratele nu pot fi mai mari de o treime din solda lunară netă sau din salariul net, fără a se putea depăși, împreună cu celelalte rețineri, jumătate din aceste drepturi, cu excepția cazurilor în care prin lege se stabilește altfel.
- (3) Până la rămânerea definitivă a titlurilor executorii, sumele reținute în baza acestora se depun de către organul financiar al unității militare păgubite într-un cont separat, la banca sau la Casa de Economii și Consemnațiuni, la alegerea persoanei obligate la plată.

Articolul 28

Acoperirea pagubelor stabilite în condițiile prezentei ordonanțe se poate face și prin depunerea în natura a bunurilor ori de câte ori paguba nu este urmarea unei infracțiuni, în următoarele condiții:

- a) bunurile să fie identice și să corespundă calitativ;
- b) să fie procurate cu acte legale;
- c) să fie predate unității la care s-a constatat paguba.

Articolul 29

Comandantul sau șeful unității care a emis decizia de imputare ori al carei organ financiar a primit angajamentul de plata, precum și comandantul sau șeful eșalonului superior, atunci când constata că imputația este total sau parțial neîntemeiată ori nelegală, poate să o anuleze sau să o reducă, în termen de cel mult 3 ani, printr-o altă decizie, dacă între timp nu s-a pronunțat o hotărâre asupra contestației făcute împotriva deciziei de imputare sau angajamentului de plata.

Capitolul IV

Căile de atac

Articolul 30

(1) Persoana care considera că imputarea sau reținerea a fost făcută fără temei sau cu încălcarea legii, precum și cea care, după ce a semnat un angajament de plata, constata că în realitate nu datorează, parțial sau total, suma pretinsă de unitate poate face contestație, în cel mult 30 de zile de la data comunicării sub semnătura a deciziei de imputare sau de la data semnării angajamentului de plata.

(2) Contestațiile se depun la unitatea care are în evidența debitul și se soluționează de comandantul sau șeful care a emis decizia de imputare sau a carei comisie a efectuat cercetarea administrativă privind paguba pentru care s-a semnat angajamentul de plata.

(3) Verificarea temeiniciei contestației poate fi făcută de persoana prevăzută la [alin. \(2\)](#) sau de o comisie de soluționare a contestației, numita de aceasta, nefiind obligatoriu ca membrii comisiei să fi participat la efectuarea cercetării administrative.

(4) Hotărârea asupra contestației se pronunță în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării acesteia și se comunica în scris, în termen de cel mult 15 zile de la pronunțare, unității care are în evidența debitul, precum și celui în cauză.

Articolul 31

(1) Împotriva hotărârii pronunțate asupra contestației cel nemulțumit poate face plângere în cel mult 15 zile de la data comunicării hotărârii.

(2) Plângerea se depune la unitatea care are în evidența debitul, iar aceasta este obligată să o înainteze comisiei de jurisdicție a imputațiilor în cel mult 5 zile de la înregistrare.

(3) Comisia de jurisdicție a imputațiilor soluționează plângerea în cel mult 60 de zile de la data înregistrării acesteia la comisie.

(4) Hotărârea comisiei de jurisdicție a imputațiilor se considera definitivă și se comunica unității care are în evidența debitul, precum și celor în cauză, în cel mult 15 zile de la pronunțare.

Articolul 32

(1) Comisiile de jurisdicție a imputațiilor se înființează, se organizează și funcționează pe baza ordinului conducătorilor instituțiilor publice prevăzute la [art. 2](#), fiind formate de 3-7 membri.

(2) Aceste comisii funcționează în complete compuse din 3 membri, din care unul va fi în mod obligatoriu ofițer de justiție sau licențiat în științe juridice.

Articolul 33

(1) Atunci când, din motive temeinice, nu s-a efectuat cercetarea administrativă sau nu s-a emis decizia de imputare în termenele prevăzute la [art. 23 alin. \(1\)](#), [\(2\)](#) și la [art. 25 alin. \(4\)](#), precum și în cazul în care decizia de imputare s-a emis împotriva altei persoane decât cea care a produs paguba ori pentru o paguba mai mică decât cea reală, comandantul sau șeful unității competent poate cere comisiei de jurisdicție a imputațiilor repunerea în termen. Cererea se face în cel mult 15 zile de la încetarea cauzei care a împiedicat efectuarea cercetării administrative sau emiterea deciziei de imputare ori de la data când comandantul sau șeful unității competent a luat cunoștința că decizia de imputare s-a emis împotriva altei persoane decât cea care a produs paguba sau pentru o paguba mai mică decât cea reală.

(2) Comisia de jurisdicție a imputațiilor, judecând cererea de repunere în termen, o admite sau o respinge prin hotărâre, care este definitivă. Hotărârea se comunica în cel mult 15 zile de la pronunțare comandantului sau șefului unității care a solicitat repunerea în termen.

(3) Când s-a admis cererea de repunere în termen, termenele prevăzute la [art. 23 alin. \(1\)](#) și [\(2\)](#) și la [art. 25 alin. \(4\)](#) curg de la data înregistrării hotărârii la unitatea în cauză.

Articolul 34

După expirarea termenelor prevăzute la [art. 23 alin. \(1\)](#) și [\(2\)](#) și la [art. 25 alin. \(4\)](#), paguba se impută celor vinovați de neefectuarea cercetării administrative sau de neemiterea deciziei de imputare, cu excepția situațiilor în care s-a dispus repunerea în termen.

Articolul 35

(1) Hotărârile definitive pot fi revizuite de organul care le-a pronunțat, la cererea militarilor interesați, a comandanților sau șefilor unităților ori a șefilor organelor de control financiar de gestiune, când au fost descoperite fapte ori acte noi care nu au putut fi prezentate până la data soluționării cauzei, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Cererea de revizuire se face în cel mult 30 de zile de la data când persoanele interesate au luat cunoștința de actele sau faptele care constituie motivul revizuirii și se depune la unitatea care are în evidența debitul. Unitatea este obligată să înainteze cererea de revizuire la organul competent să o soluționeze în cel mult 3 zile de la înregistrare.

(3) Hotărârea asupra cererii de revizuire se pronunță în cel mult 30 de zile de la data înregistrării acesteia la organul competent să o soluționeze și se comunica în cel mult 15 zile unității care are în evidența debitul și celor în cauză.

Articolul 36

Dacă pentru paguba produsă s-au stabilit răspunderi materiale în sarcina mai multor persoane, de cererea introdusă de una dintre ele în exercitarea căilor de atac vor beneficia, potrivit cu ceea ce va rezulta privitor la situația fiecăreia, și persoanele care nu au făcut cerere.

Articolul 37

La soluționarea contestațiilor și a cererilor de revizuire de către comandanți sau șefi de unitate ori de către comisiile de soluționare a contestațiilor, persoanele obligate la plata pot fi citate când ele solicita aceasta în mod expres, precum și în cazurile complexe.

Articolul 38

(1) La soluționarea cauzelor de către comisia de jurisdicție a imputațiilor, persoanele obligate la plata vor fi citate.

(2) Soluționarea cauzelor se poate face atât la sediul comisiei de jurisdicție a imputațiilor, cât și la sediul unității păgubite.

(3) După deschiderea ședinței, președintele comisiei de jurisdicție a imputațiilor constata dacă sunt ori nu motive de recuzare cu privire la membrii completului, după care dispune citarea sau prezentarea rezumativă a documentelor din dosar și da cuvântul persoanelor în cauză prezente. Declarațiile acestora se consemnează separat, sub semnătura. Pentru stabilirea adevărului, comisia de jurisdicție a imputațiilor va folosi toate mijloacele de proba admise de lege.

(4) Când persoanele citate nu se pot prezenta din motive temeinic justificate ori procedura nu a fost îndeplinită pentru termenul de judecată fixat sau din alte motive obiective, comisia de jurisdicție a imputațiilor amâna cauza pentru un nou termen, întocmind de fiecare dată o încheiere în care va preciza motivul amânării.

Articolul 39

(1) Comandanții sau șefii unităților, comisiile de soluționare a contestațiilor, comisia de jurisdicție a imputațiilor, pronunțându-se asupra cauzelor, hotărăsc admiterea parțială sau totală, respingerea contestației, a plângerii sau a cererii de revizuire, după caz.

(2) Comisia de jurisdicție a imputațiilor, cu ocazia soluționării cauzelor, are dreptul să propună darea la scădere din evidența contabilă a pagubelor pentru care nu se stabilește răspunderea materială potrivit prezentei ordonanțe.

Articolul 40

Comandanții sau șefii unităților ori comisiile de soluționare a contestațiilor, plângerilor și cererilor de revizuire, la cererea celor în cauză și pentru motive întemeiate, pot hotărî suspendarea executării deciziei de imputare sau a angajamentului de plată, până la soluționarea cauzei.

Articolul 41

Persoanele citate ca urmare a exercitării unei cai de atac prevăzute de prezenta ordonanță au dreptul la restituirea cheltuielilor de cazare și transport pe care le-au suportat pentru deplasarea lor în fața comandantului sau șefului unității ori a comisiei competente, în cazul în care au fost exonerate total sau parțial de plata sumei imputate. Restituirea cheltuielilor se face de către unitatea din care face parte persoana respectivă, pe baza dispoziției date de comandantul sau șeful acesteia ori de comisia care a soluționat cauza.

Articolul 42

(1) Persoanele interesate care, din motive întemeiate, nu au făcut uz de căile de atac prevăzute la [art. 30](#), [31](#) și [35](#) pot cere repunerea în termen în cel mult 15 zile de la încetarea cauzei care le-a împiedicat să uzeze de acele cai de atac.

(2) Cererea de repunere în termen se soluționează de comandantul sau șeful unității ori de comisia care nu a fost sesizată în termen.

Articolul 43

În situația în care, după epuizarea acestor cai de atac, persoanele obligate la repararea prejudiciului în condițiile prezentei ordonanțe considera că au fost lezate într-un drept legitim se pot adresa instanței judecătorești competente, potrivit legii.*)

Notă

Prin [DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE nr. 34 din 9 februarie 2016](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 286 din 15 aprilie 2016, s-a admis excepția de neconstituționalitate a sintagmei „după epuizarea acestor căi de atac” din cuprinsul [art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998](#) privind răspunderea materială a militarilor, constatându-se că este neconstituțională.

Conform [art. 147 alin. \(1\) din CONSTITUȚIA ROMÂNIEI](#) republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003 dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept. Prin urmare, în intervalul 15 aprilie 2016 - 29 mai 2016, sintagma „după epuizarea acestor căi de atac” din cuprinsul [art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998](#) privind răspunderea materială a militarilor au fost suspendate de drept, încetându-și efectele juridice începând cu data de 30 mai 2016, întrucât legiuitorul nu a intervenit pentru modificarea prevederilor atacate.

Capitolul V

Dispoziții speciale

Articolul 44

Dacă paguba produsă de persoanele prevăzute la [art. 7](#), [9](#) și [14](#) este urmarea unei infracțiuni, dosarul cercetării administrative se trimite parchetului militar competent pentru a lua măsurile legale.

Articolul 45

Când acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare sau deși a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată, iar parchetul militar a dispus clasarea cauzei, scoaterea de sub urmărire sau încetarea urmăririi penale, actul de soluționare se comunica unității militare de la care s-a primit sesizarea, în vederea luării măsurilor ce se impun.

Articolul 46

(1) Dacă instanța de judecată pronunța achitarea pentru motivul că fapta nu este prevăzută de legea penală, încetarea procesului penal pentru lipsa plângerii prealabile, autorizării sau sesizării organului competent ori a altei condiții prevăzute de lege, precum și în cazul când exista autoritate de lucru judecat, unitatea militară stabilește răspunderea materială în sarcina celor vinovați, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

(2) În celelalte cazuri de achitare ori de încetare a procesului-penal, instanța judecătorească se pronunța și asupra acțiunii civile.

(3) În cazul în care achitarea s-a pronunțat pentru motivul că fapta imputată nu exista ori nu a fost săvârșită de cel în cauză, nu pot fi acordate despăgubiri civile și nu vor fi stabilite răspunderi materiale.

Articolul 47

Când militarii sunt trecuți în rezerva sau în retragere, când contractul militarilor angajați încetează ori când personalul civil nu mai este încadrat în unități militare, unitățile militare care au în evidența debite din imputații definitive, indiferent de valoarea lor, le transmit spre executare organelor financiare în raza cărora domiciliază debitorii. Confirmarea de către aceste organe a primirii titlului executoriu constituie actul pe baza căruia creanța se scade din evidența contabilă a unității care a transmis titlul executoriu.

Articolul 48

(1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, conducătorii instituțiilor publice prevăzute la [art. 2](#) emit instrucțiuni pe baza și în executarea acestora.

(2) Conducătorii instituțiilor publice prevăzute la [art. 2](#), în termenul menționat la alineatul precedent, cu avizul Ministerului Finanțelor, elaborează instrucțiuni care stabilesc regulile de scădere a bunurilor materiale consumate sau uzate în procesul pregătirii pentru luptă sau în alte activități, declasarea și casarea materialelor, scăderea pierderilor din rebuturi, precum și scăzămintele procentuale pentru pierderile determinate de perisabilități, transport, depozitare, conservare, manipulare, transformare și modul în care se aplica aceste scăzăminte.

Capitolul VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 49

Pentru pagubele produse înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, stabilirea răspunderii materiale a persoanelor vinovate, precum și recuperarea sumelor încasate fără drept, a contravalorii bunurilor și serviciilor nedatorate se fac potrivit prevederilor legale în vigoare la data producerii pagubei.

Articolul 50

Evaluarea pagubelor se face, potrivit dispozițiilor legale, la data constatării acestora.

Articolul 51

În situațiile neprevăzute de prezenta ordonanță se vor aplica dispozițiile legislației muncii și legislației civile.

Articolul 52

(1) Prevederile prezentei ordonanțe intra în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe aceeași data [Decretul nr. 207/1976](#) privind răspunderea materială a militarilor, publicat în Buletinul Oficial nr. 63 din 5 iulie 1976, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare se abroga.

PRIM-MINISTRU

RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministru de stat,

ministrul apărării naționale,

Victor Babiuc

Ministru de interne,

Gavril Dejeu

Ministru de stat,

ministrul justiției,

Valeriu Stoica

p. Directorul Serviciului

Român de Informații,

general de divizie Vasile Lupu

p. Directorul Serviciului

de Informații Externe,

general de divizie Alexandru Tănăsescu

Directorul Serviciului

de Protecție și Paza,

Anghel Andreescu

p. Directorul Serviciului

de Telecomunicații Speciale,

colonel inginer Mircea Anghel

Ministrul muncii și

protecției sociale,

Alexandru Athanasiu

Ministrul finanțelor,

Daniel Dăianu
